

вания; къмъ истински поетичното сж. прибавяни чужди недоми-
слия, и така вниманието не само на обикновения четецъ се е
отклонявало отъ Чингуловъ, обричало го е на забрава. Но въ
неговото малко живѣе цѣлъ животъ, цѣлъ поетиченъ свѣтъ.
Нѣщо повече, въ нѣколкото стихотворения на Чингуловъ сж
дадени мотиви, които лежатъ въ основитѣ на нашата тогавашна
и днешна лирика. Той е несамо пръвъ, но и дълбоко национа-
ленъ поетъ у насъ.

Нѣкога азъ бѣхъ изненаданъ отъ възторга, съ който Яво-
ровъ заговори за Чинтуловъ като за пръвъ нашъ поетъ. Днесъ
неговитѣ думи не ме очудватъ и, струва ми се, разбирамъ, на
що се дължеха тѣ, по какъвъ пътъ той бѣше стигналъ до тая
вѣрна оцѣнка. Въ много отношения Яворовъ потенциално е да-
денъ у Чинтуловъ — чудно ли е слѣдъ това, че е можалъ да
проникне въ неговата лирика и да я оцѣни правилно? При
единъ по-внимателенъ погледъ върху стихотворенията на Чин-
туловъ и общо върху психологическото и идейно съдържание
на лириката му, оцѣнката отъ Яворовъ трѣбва дори да се раз-
шири. Образътъ на майката, нераздѣлимостта отъ нея, при-
зивниятъ гласъ на родината, пламената любовъ къмъ нея, кар-
тината на хероичния подвигъ, мирниятъ просвѣтителенъ лжъ,
жаждата за дѣло и мъчителното съмнѣние въ него — това сж
главно мотивитѣ на Чинтуловъ. И сѣкашъ отъ тѣхъ, отъ думитѣ
на тоя неузнатъ прѣдтеча се развиха по-нататѣкъ умнитѣ строфи
на Петко и Пенчо Славейковъ, бунтовнитѣ стихове на Ботевъ,
кроткиятъ купнежъ по родината у Каравеловъ, идеалитѣ на Ва-
вовъ и мъчителнитѣ противорѣчия у Яворовъ, сроденъ на Чин-
туловъ и по своята дълбока скръбъ, и по обезсилващата властъ
на будното съмнѣние, и дори по външния изразъ на лириче-
ското чувство.

Чинтуловъ е отъ онова поколѣние на миналия вѣкъ, въ
чиято зрѣла възраст се опрѣдѣлиха и изостриха извѣстнитѣ двѣ
посоки въ нашата общественнополитическа мисль: просвѣтителна
и революционна. Плитко изучени, извѣстни само като партийни
програми, като различни, противоположни срѣдства за една обща
цѣль, тия двѣ посоки не сж прослѣдени до тѣхнитѣ психически
извори, не е разбрана психологичната имъ и философска дъл-
бочина. А въ тия двѣ посоки може много да се открие, значи-